

PROPEMPTICA

VIRO INTEGRRI-
MO ET POLITIORIS DOCTRI-
NAE LAUDIBVS OR-
NATISSIMO,

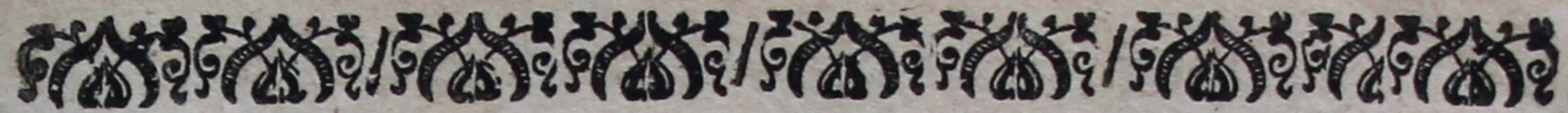
Dn. JOANNI CZANADIO,
Seniori Cœtus Vngarici Viteberga stu-
diorum caussa collecti, & in patriam
Ungariam redituro, Anno
M. D. LXXXVIII.
XXII. Januarij.

SCRIPTA

Ab Amicis & Popularibus.

VVITEBERGÆ
Typis Clementis Schleichij.
M. D. LXXXVIII.

NICODEMVS FRISCHLINVS,

Poëta Laureatus & Comes Palatinus, suo

*Joanni Czánadio Hungaro, reditu-
ro in patriam.*

Sus amicitiae non longo tempore
tecum

IANE fuit, gratus sed tamen ille fuit.
Namque recordanti, quas mecum
transijt horas,

Dauides vestri gloria magna poli,
Occursat mihi gentis amor: nostrumq; subinde
Emicat in pectus mutua flamma viri.

Doctus enim doctis nostras sermonibus aures
Impulit, & nostros rettulit inde sonos.

Neccarici testis mihi docta iuventa Lycæi:

Et quæ sunt Elegis condita vtrique modis.

Quid, quòd & Hungaricis non est mihi parua sub
Gratia, nec famæ nescia terra meæ? (oris

Viuit ibi, viuatq; vtinam, generosus auito

Sanguine, prælustri Iulius ore comes.

Iulius antiquo Salinæ stemmate gentis

Editus, ô quantum terra habet Hunna virum?

Viuit ibi, atque vtinam sit eidem vita superstes

Balthasar, heroi lux & imago ducis:

Balthasar, illustri Bathyanum sanguine cretus:
 Balthasar, Hungarici murus, & arma, soli.
 Tuq; Serinea superes de stirpe Georgi:
 Nicoles filii, Nicolesq; pater:
 Et, qui Pannonios tantum supereminet omnes:
 Antè citus quantum Pegasus ibat equos:
 Tempora ciuili redimitus fronde, Nadasus:
 Quem Turcus metuit, què suus Hunnus amat.
 Prælustres animæ: quales non protulit ætas
 Aurea, non ætas vlla secunda feret.
 I pede felici: patriosq; reuise penates,
 Expectat reditum Pannonis ora tuum.
 Fœlix illa virum, si non contermina Turco:
 Heu quam vicinum gens habet ista malum.
 Christe feros hostes à Pannonis orbe repelle:
 Ostendent terram climata nulla parem.
 Non erit Hungaria felicior Itala tellus:
 Gallica non regio, Teutoniæue solum.
 Turcus atrox hostis: qui quicquid subiugat oræ,
 Vastat: & in flammis ire, rogamq; iubet.
 Si qua tamen superant Amurathæ libera freno:
 Hæc vnus Christi seruat ab hoste fauor.
 Pastorem quantisper oues te Christe sequentur,
 Tantisper nullus perdet ouile lupo.
 Eia age Czanadi, cui iam commissa docendi
 Munia, Pannonium pasce, sed arte gregem.

Arte

Arte gregem pasces, vbi noxia pabula tolles:
 Et trades verbo consona sacra DEI.
 Agnina sub pelle lupos agè pelle latentes:
 Sic erit à reliquis Hunnia tuta lupis.

ALIUD PROPEMPTICON.

*P*annonia quondam præclarum nomen in orbe
 Extitit, & partum laude frequente decus.
 Et varia specie virtutum inclaruit orbi,
 Subsidijs artes officioq; fouens.
 Et procures habuit docta virtute potentes,
 Hac pulchra æternus laude paratur honos.
 Omnia mors tollit, sola est sine funere virtus,
 Et clarum summo cum Ioue nomen habet:
 Vngara gens etiam toto illustrissima mundo
 Eminent, & doctis artibus alma fauet.
 Sed iam confectis aui melioribus annis,
 Precipitant magnos fata seuera Duces.
 Et quia regna ruunt, Pietas moritura videtur,
 Heroum interitum fulcit in orbe Deus.
 Ergo continuo succedunt ordine fortes,
 Virtutis testes quos cupit esse Deus.
 Artis amor signum est diuini in pectore motus,
 Namq; Deo iunctos efficit artis amor.
 Alciden iunxisse ferunt vestigia Musis,
 Hoc est, Dux artes debet amare bonas:
 Sic quoq; Forgacidum genus alto à sanguine tractum,
 Egregium toto gestat in orbe decus:
 Hic virtute potens Forgacius inclytus armis
 Regnet, & illustres nomine vincat auos.

A ij

Hunc

*Hunc patria, hunc Musis, hunc religionis amori,
 Hunc serua Vngaria Christe benigne Ducem:
 Istius Albiacas studium te misit ad oras,
 Iohannes patrij gloria prima soli.
 Hic tu doctores ad pulpita docta Philippi
 Audis, ac artes cum pietate bonas.
 Tradidit & quicquid sic Dædala penna Lutheri
 Excipis, & memori mente notata tenes.
 Hinc tibi surgit honos nullo periturus in aeo,
 Claraq; præstantis munera mentis erunt.
 Sed tibi digressum faciunt iam fata secundum,
 Doctrina ut vigeat nobilis aura tua.
 Quare successus opto tibi carmine nostro,
 In melius cedat quod tibi sumis opus.*

Michael Cibradius.

ALIVD.

TAntane te patrii jam vexat cura, Tibisci?
 Tantane Pannonicæ te trahit aura plagæ?
 An patriæ tantum exardescis amore videndæ
 IANÉ, Czianadii fama decusq; soli?
 Docta, virum, ut triplici, clarorum, dogmate Phœbi,
 Linquere discupas ora, Lycæa, Scholas?
 Altricemq; Novem, servatricemq; Sororum
 Urbem quam liquidis irrigat Albis aquis,
 Illustremq; tuæ gentis cultamq; coronam
 In mediis, eheu, deseruisse malis?
 Nec tibi hyems, nec bruma nivalibus horrida nimbis,
 Nec tempestatum sæva procella nocet?

Nec

Nec tristis coeli facies, nec longa viarum
 Tædia, ventorum aut vis inimica movet?
 Aspice Sarmaticasq; nives, & grandine multo
 Carpathii latè culmina sparfa jugi.
 Finge videre oculis Boreæ in olimina, vires
 Ceciaci, robur Circii, & acta Noti.
 Ad quæ nemo nisi Calais Zetesq; gemelli
 Crede mihi, tali tempore tutus eat,
 Quid quod, quâ dextro via fidere longa terenda est,
 Et quâ sunt patriæ rura petenda tuæ,
 Hei, infelici flagrant loca cuncta potentum
 Ambitione; duûm & Marte furente, Ducum.
 Nec dum sceptrum loci, rerum aut moderamina quisquam
 Plena tenet, dubio sed velut amne labant.
 Ærea, crede mihi, turbabunt classica Musas,
 Bellonæ non est Pallas amica truci.
 Ergo, si desiderium deponere non vis
 Pannoniæ, saltem differ Amice parùm.
 Sol opus, expecta donec revolubilis anni
 Compleat, & tacto pisce refingat iter.
 Post ubi Phryxæi conscenderit aurea Signi
 Terga: novas arbor indueritq; comas:
 Ruraq; floruerint passim; & nova temporis ætas
 Prodierit, perges commodiore viâ.
 Fallor? an hæc undis, & arenæ semina mando,
 Nec profecturis littora bobus aro.
 Est ita; nam patulas aliis (ignosce) liquenti
 (Sirenum ad cantus ceu πολίπορος & ἀνής.)
 Illevisi, uni, cæra, mihi callidus aures
 Ne precibus pateant, neu valuisse queant.
 Fallimur, hæc non est feritas inamabilis in te,
 Asperitas mores non regit ista tuos.

Sed

Sed quia fata vocant, fato concedis, & illud
Luctari contra, desipientis ais.
Ergo bonis avibus, fausto omine perge, Tonantis
Fac comites habeas splendida castra, viæ.
Sic Rephaëlæo nutu dextraq; regaris,
Vt Tobielidæ, stirps Cenahhæa, senis.
Frigora depellat, præduri militis arma
Temperet, ac tutum præstet ab hoste, Deus.
Vt dulces patriæ fines, & amœna Sororum
Tecta Novenarum Bodrogiasq; domos,
Prosperiore adeas Phœbo, vorisq; frequenter
Conspicias felix ora petita, tuis.
Magnanimos Christi Heroas, fervosq; fideles,
Qui gregibus præbent pabula sacra Dei,
Caroleos, Fabios, Gönminos, Sidereosq;,
Et quos me brevitæ ista referre vetat,
Auspiciis sospes salvere iubeto secundis,
Ingenii æternent, secula longa, bonis.
Facta horum memori me mente revolvere dicēs,
Hesperiiis, Rheni, nec posuisse vadis.
Signa petunt? sortem patris excusato remotam
Hei mihi quod plus me fors inimica potest.
Postquam pro verâ tot relligione labores
Atq; tot ex haustæ tædia militiæ
Insignis pietate, Ducis, Mavorteq; clari
Borbonii, quo nunc rege Navarra cluet,
Seu vivit, seu quod vertat Deus omen in hostes,
Sulphurei cecidit fusus ab igne globi,
Guificam contra sobolem, Francumq; furentem
Rettuleris; Rhodani & facta trophæa vadis.
Tum, quæ scire volet nostra de gente juvenis
Huugara; Leucoreo, quo sit in orbe, statu.

Pluraq;

Pluraq; quæ rerum poscet studiosa novarum
Contio, rumores sueta fovere vagos.
Quo te cunq; feret divina potentia tandem,
I sequere audaci munia jussa pede.
Vtilis ingeniis juvenum, nec inutilis illis,
Qui populum è cathedris dogmata dia docent,
Gymnasium ingressus sacrorum oracula vatum,
Prima sit ut juvenes cura docere, vide.
Hinc sophiæ Grajæ, Sophiæ decreta Latinæ,
Semper Aristotelis fontibus, hausta doce.
Plenius hoc nemo cunctarum ænigmata rerum
Abdita discussit, nec mage lucidius.
Victor Aristoteles Naturæ dicitur esse,
Hoc Duce naturæ tu quoq; vince malum.
Ilia rumpantur Codris, qui fonte relicto
E cœno replent eq; palude sitim.
Tu cole Aristotlem, in Sophiâ tua pulpita solus
Occupet: Arpinas Dux sit in eloquio.
At tu Pannoniæ, spes ô clarissima, pubes
Per quam venturæ stantq; caduntq; scholæ,
Discito, ne postquam maturior ingruet ætas,
Ploret tam stultos præteriisse dies,
Nunc utraq; manu, nunc viribus utere totis,
Nunc faciat somnos hæc tibi cura breves.
Crede mihi, non est sapientis dicere, DISCAM,
Cras nimis est serum discere, discere hodie.
Namq; fluunt anni, curuntq; meantq; rotati,
Horaq; quæ fluxit nulla redire potest.

Annus.

Hls VoLVI hortarI Verbls te Pannona pVbes,

Hls Iter ornabo Iane Dferte tVVM.

Demetrius Kraccovius. T.

B

ALIVD.

ALIVD.

VT viridi quondam consurgunt cespite flores
Purpurei: postquam sub terras Cynthus egit
Formosis hyemem radiis, Zephyriq; benigno
In veterem planta revocantur flamine vitam.

Tunc & Aristæi peragrant animantia passim
Qua loca cunq; meliphyllis vestita, thymoq;
Ornata, & variis delibant consita plantis:

Hinc sibi opes cogunt gratas, onerantur amœnis
Vtraq; crura simul properantum floribus, arte

Dadala nituntur summâ componere tecta,
Et firmare favos, & flava recondere cellis
Mella, quibus possint velut urbis commoda parva
Sarta per hybernos menses & tecta tueri:

Ne vel dira fames, vel turbida bruma nivale
Eripiant inopem miserandis frigore vitam.

Sic, ubi veridica tenebrae sunt luce fugatae
Papatus tenebrae, divinoq; ore Lutheri,

Candidaq; in Nigra micuerunt lilia Terra
Albidos ad ripas; doctrinae semina vera:

Advolat Aonidum studiis devota juvenus,

Singula quæ veterum penetrat monimenta Sophorum:

Hermogenem sunt qui venerantur, & ordine jungunt
Verba, nec eloqui patiuntur obire nitorem.

Socraticos juvat arctè alium connectere nodos.

Hic solidè tractat sacrorum oracula Vatum,

Cumq; novo passim resonantia fœdere confert.

Ille modos urget varios, & Apollinis artes.

Hic numeris verum disquirat, ille figuris

Sidereas alijs sedes, atq; astra laborant

Scire, simul stellas numero comprehendere parvo.

Sunt etiam, qui perrumpant penetralia rerum

Abdita natura; scrutando viscera terra.

Anxia sed justo ducendi tramite mores

Multos cura tenet, multos componere lites,

Et tractare toga sapienter jura verenda.

At cur tam variis ornantur pectora donis?

Vt sic quisq; suam in patriam, pietatis amorem

Exprimat, his etenim, validis ceu nititur armis,

Adversas superare acies, inimicq; castra,

Et prestare suis requiem, placidamq; salutem.

Tu quoq; Pannonica, pars optima, IANÆ palestra,

Cecropias imitatus apes, penetralia mentis

Aethereo nuper cumulasti munere: doctus,

Quo sint fixa loco virtutum sidera: doctus

Qua liceat Labyrinthos eludere flexus

Arte, Sophistarum, nodus qua Gordius arte

Solvatur: Tu sacra tenes mysteria mente,

Tu nosti arcanos multorum promere sensus.

Ergo jam superest, ut, cum te limine sistes

Pæonio, nostram, furiosis undiq; septam

Insidiis, patriam, tueare potentibus armis,

Inviçtoq; Dei verbo contra horrida Ditis

Agmina, te huc virtus tua te pietatis & ardor

Sponte ferunt, Papam inprimis avertere caulis

Christicolarum ovium, templisq; arcere memento.

Nam Romana omnes lustrant examina terras,

Quæ sortita suum nomen (ni fallor ab illis

Sic sunt dicta, quibus dolus atq; Simonia turpem

Dant quæstum) tetros hac spirant semper odores,

Quos tu cælesti contra removere flabello

Nitere, tuq; piis veros insculpto sensus

Mentibus, æterna fragrent hæc semper amore

Latitiae sanctoq; cibo pascantur abunde.
Ambrosia vescuntur enim, si corpore Iesu,
Nectare, si merito saturantur sanguine Christi.

Sic fingenda hominum, sic sunt formanda piorum
Pectora: sic pingui largè ditantur olivo,
Vt, celer ex alto veniet cum Christus olympo,
Non ea deficiant radiantes lampadis ignes,
Et subito diri fauces abigantur in Orci.

Alme Deus, rerum moderator, & unice Mundi
Rex, pia divino qui sufficis organa verbo,
Redde suis sanum, carisq; penatibus, oro,
Czanadium, & sacro per inhospita resqua meantem
Praesidio dignare tuo: tu protege euntem;
Protege, ne fatis rediens agitetur iniquis.
Fac quoq;, Nestorios ut salvus vivat ad annos,
Inq; dies melioribus hunc successibus orna,
Vt queat alta tui venerandi mœnia templi
Aedificare simul dextra, laevaq; potenti.
His o alme pater precibus favor annuat æquus.

Demetrius F. Ezlarius.

ALIVD.

Stat quia fixa Dei de conditione voluntas,
IANE, tuâ, reditum quæ properare jubet,
Non precibus, non te nostris remorabor euntem
Luctibus; ampla licet causa doloris erat.
Vota Deo sed pauca feram concepta sereno
Pectore, quò patriam faustus adire queas.

Cætera

Cætera quæ poterant laudi servire probata,
Es veluti meritis, spontè tulere tibi,
Quos tibi conjuxit virtus tibi clara, sodales:
Tanta negant humeri pondera ferre mei,
Improbitalis erat meritis non reddere laudes;
Ingenii ferret si mea vena rudis:
Verum onus haud humeris cum sit tolerabile nostris;
Musa sit in sanctas officiosa preces.
Ergo velut quondam Memphitidos orbe reversis,
Lucida præluxit nocte columna Dei:
Christus ab Æterno lux splendida nata Parente,
Luceat ante tuam, sic quoq;, ritè viam.
Hæc eademq; tibi mentemq; animumq; gubernet,
Vt tua lux populum splendeat antè Dei.
Et velut Assyriâ digressus ab urbe Tobias,
Angelica cinctus tutus abivit ope:
Sic precor hunc, curâ modò qui meliore tenetur,
(Hic servire Deo quòd cupit, ille patri)
Dulcia captantem patriæ jam lumina terræ,
Cœlitibus tutum præstet ubiq; D E V S.
Vt, velut ille fuit rabidi à conamine piscis
Ereptus, sit & hic tutus ab hoste suo.
Vt tulit is patri piscis quoq; felle medelam,
Melle sit hic V E R B I corda levare potens,
Deniq; ceu vigili fuit ille à Dæmone tutus,
Octavum cupiit qui periisse virum;
Sic noceat scelerum pater haud tibi, munia quin tu
Perficias, Domini ritè regendo gregem;
Vt tua tot juvenum possit producere virtus
Pectora docta, nitens quot gerit astra polus.
Post, juvenes, canosq; senes, puerosq; salutis
Ducat, ad optatam, lingua disertâ, viam.

B iij

Hæc

Hæc tibi pauca, tamen simul omnia, IANE, precamur,
Efficiat clemens quæ rata vota DEVS.

Sigismundus Mariafi de
Markusfalva.

A L I V D.

SIC te sancta Patris manus,
Sic Christus superum sidereum jubar,
Sic te spiritus ætheris,
Sic clemens hominum Rex Deus & Pater;
Qui fecit mare, qui polum,
Qui terras regit & cuncta animantia:
Cui semper vaga motibus
Æternam tribuunt sydera gloriam:
Quem tu Phœbe micantibus
Extollis radiis; cui tribuis decus:
Sic inquam regat in viis,
In quascunq; tuum contuleris pedem:
Vt saluus, patrium solum,
Possis incolumi cernere lumine.
Fidos insuper angelos
Adjungat comites, qui tibi serviant:
Reddantq; incolumem, precor;
Et seruent anima dimidium mea.

Non

Non te frigora, non gelu,
Quæ gignit Boreas, & Notus imbrifer
Infestent: Latro nec viis
Portans insidias, te impediat tuis:
Sed tutus redeas, precor,
In clarum heu misera Pannonia solum:
Illic protegat inclytum
Te, ter magnanimi dextra potens Dei.
Mentemq; irradiet tuam:
Et det Nestoreum vivere seculum.

Amoris & observantiæ ergo scribebat

Sigismundus Peczi de VVifalu.

A L I V D.

IANE meos inter semper memorande sodales,
Leucoreâne paras urbe redire domum?
IANE decus patriæ Phœbeia castra sequutus,
Hinc spoliis Clarii fontis onustus abis?
Tu nova rura petens, nos hîc scabiosa relinquis,
Saxonici miseros arva habitare soli.
Latus adis patriam, cum divite foenore, sacras
Artis Apollineæ pandere doctus opes.
Scilicet, ut patriæ valeas prodesse labanti,
Eheu, quæ variâ sorte sabacta iacet.
Ingenuas tradens artes, sophiamq; salutis,
Vt possis patrio consuluisse choro.

Quem

Quem tua nū foveat florentem provida virtus,
Iam jam difficiles est habitura vices.
Gymnasii paucos video nam sceptrā tenentes,
Qui reddant studiis, clara Lyceā, suis.
Nec video lumen qui doctis artibus addant,
Et studeant animos expoliisse rudes.
O propter miseras, tempus memorabile, causas,
In quo nil stabili cum ratione manet.
Olim quos habuit doctos, & in arte peritos,
Pannonia terra viros, nunc gemebunda dolet.
Docta tamen Pallas ne montes deferat altos,
Et pergat patriis vertere terga focis.
Ecce redis, doctus Musarum cultor, in hortos,
Ecce redis, tecum plurima dona ferens.
Aonias nam te juvit coluisse Camoenas,
Assidue Musis invigilando bonis,
Et pia sanctorum trivisse volumina vatum,
Ex quibus hausisti dogmata vera DEI.
Præmia virtutum merito sic ampla reportas,
Cum tibi sint doctæ, fræna regenda, scholæ.
Quæ tibi Pannonias fuerit signata per oras,
Irriguo cujus fonte levato sitim.
Iam te chara parens, fratres, chariq; sodales,
Quamprimum cupiunt hoc rediisse loco.
Fallor? an & studiosa cohors, tua cura, libenter
Expectat reditum nocte dieq; tuum.
Felix, qui potuit patrias invisere terras,
Cumq; suis dulci prosperitate frui.
Ceu tibi forte datum est divinâ, dulcis amice,
Ergo bonis avibus carpe beatus iter.
Sed quid opus longis ambagibus ista referre?
Expeditam brevibus paucula verba sonis.

Quo

Hic ubi florentes ornant Heliconides urbem,
Cujus agros rapidis irrigat Albis aquis,
Hic ubi perrupit sacram alitis ungula lympham,
Purius, & cursu divitiore fluit.
Hic tu Musarum puris ex fontibus hauris,
Quicquid habet Latium, Gracia quicquid habet.
Divini lustras mysteria lucida verbi,
Quod trahit atherei, semen, ab axe poli.
Iamq; hic ingenuis dum perluis artibus ora,
Et teris Aonias, hospita tecta, domos;
Aureus interea revolutis mensibus, astra
Sol duodena suis ter peragravit equis.
Ex quo quantum opera studiis impenderis, ipsi
Dotibus ex culti novimus ingenij;
Nam quis judicio te sit limatior omni;
Aut quis in Aonia purior arte, latet:
Nam tu sive velis nodos, aut solvere gryphos,
Illi te nondum discutiente ruunt.
Divite sive aliquid cupias deducere vena,
In sacros veniunt verba polita modos:
Tu quoties Latia diffundis flumina lingua
Verba Pericleo tincta nitore fluunt;
Maeste animi; ergo sacris jam tot virtutibus auctus,
Ad patrios remeas, candide IANE, focos.
Hoc aliquā doleo, nam cætus anchora nostri,
Et clari hic nobis luminis instar eras:
Verum ubi Pannoniam multorum subruit error,
Ac serpit lolium, pullulat atq; filix:
Vade, labescentem patriam molimine firma
Iam fulci, tenebras discute pontificum.
Lauriferi fer opem sacris Heliconis alumnis,
In dubium ne quos devius error agat:

C ij

I pre-

I precor, i latus patriis allabere terris,
 Pannonia, felici sidere, regna pete.
 Texuit, i, sacro tibi pridem è flore coronam
 Patria terra tuis impositura comis:
 Non tibi Menalia Boreas spirabit ab arcto,
 Frigoris hic flabit mitior aura tibi:
 Præbuitq; aditum facilem Misneidos ora,
 Dura Henetum gens est nil nocitura tibi;
 Rupibus en culmen pronis tibi deprimet ipse
 Carpathus, atq; aditum pervia terra dabit.
 O quibus excipiet te plausibus Vngara pubes,
 O quali excipiet patria terra sinu?
 Ac te non aliter florebit Pannonis ora,
 Floruit hac claro quàm plaga Lotichio.
 Claruit ac veluti divino Bretta Philippo,
 Et Stagyra suo fulsit Aristotele.
 Ergo age carpe viam, nam dextro Numine fultus,
 Hinc patriam poteris sospes adire: Vale.

Alexander Szamosközius.

Εὐφροσύνη τῶν Μουσῶν scripta eidem D. Ioanni
 Czaniadio à Francisco Nimethino.

EST plaga Teutonidum multis decorata Lyceis
 Clara, sub Arctoi quæ iacet axe poli.
 Sunt hîc Castalijs habitata palatia Musis:
 Nec non doctificis tecta referta viris.
 Ast V Viteberga magis Musis, coetuq; docentum,
 Claret, & Vngarico est condecorata choro.

Hic,

Hic, vbi Leucoreæ sedes stat docta Minervæ,
 Turba frequens studijs est cumulata pijs,
 Ex alijs hîc Pannonios mirantur alumnos,
 Musa quibus studio candidiore fauet:
 Suauibus oblectatq; fauis, pariterq; gubernat,
 Hos docet ætherei coelica sacra Dei.
 Horum Mnemosynes natæ tanguntur amore,
 Quod studeant fructus accumulare suos,
 Primus ut ante alios, primo censeatur honore
 Dignus, Pannonij, Dux colophonq; chori.
 Et tacitis miscent Musæ sua verba loquelis:
 Quæ tamen & Clarius percipit aure Deus:
 Sunt licet (illæ aiunt) virtutes præmia per se,
 Sed meruere tamen, quas comitentur, opes.
 Virtuti precium, clarorum parta virorum,
 Si qua labore venit gloria, digna venit.
 Hic coluit iuuenis teneris nos semper ab annis,
 Nostra nec erubuit candida castra sequi.
 An ne etiam suauem lauri gustauerit usum;
 Et sint Pierio labra rigata lacu?
 Per duodena poli spacium ter signa cucurrit
 Titan, Leucoreo quò manet iste sinu.
 Est vtriusq; piæ Sophiæ iam ritè peritus:
 Emeriti precium dignus ut inde ferat.
 Præbuit his dictis patulas vbi Cynthius aures,
 Talibus ipse modis mox refecutus erat:
 Leucorides Musæ, sum non ignarus eorum,
 Præmia quod nostri cultor honoris habet.
 Curfor olympiaci statuam certaminis ardet:
 Victor habetq; sui digna trophæa loco.
 Stemma facit clarum, clara de stirpe creatum:
 Emeritos tituli nobilitabit honos.

C iiij

Hic

Hic quoq; qui Charitum diuino nomine gaudet,
Dignus erit tanti commoditate boni.
Iure noua textæ lauri de fronde corollæ
Cinxissent frontem, non sine laude, viri.
Aurati lapides digitos, sua mitra capillos
Ornassent; nostram si voluisset opem.
Sed meliora mouet: nam tendit ad ardua virtus;
Præmia quæ sunt his splendidiora, cupit.
Ad patriæ properat dulces remeare penates:
Vt doceat sanctum coelica dona gregem:
Et sacra expediat diuini oracula verbi:
Surgat vt hinc nostri gloria magna chori.

Votum ab eodem factum.

IBis beata Leucoridos procul
Ex sede sacræ, moenia deferens
Phoebea, doctrina referte,
Maecte vir ingenio salubri.
Linques tuorum laude sodalium
Dignam cateruam Leucorei laribus
Hic in sinu, Musis amatam,
Officio sibi destinato.
Cunctas salebras tu benè cursibus
Transire saltus, tesquaq; plurima,
Nosti, vias monstrauit ipsa
Iam Labyrinthi Ariadna rectas.
En lætus instar tu remeas apibus
Hyblæ & aufers plenum opus hinc thymo,
Postquam referfisti dearum
Aonidum tua corda flore.

Puris

Puris rigarunt labra fauis tua,
Virtute mentem iam Sophiæ satis
Sacræq; firmarunt: & aptis
Artibus excoluere Musæ.

Harum loquelis dulcibus, imbrium
Instar profulis, iam saturatus es,
Deuota replerunt liquore
Pectora Pierides salubri.

Christi benigni lumine clarus es,
Instructus almæ palladis artibus:
His non caducis hinc redibis
Fructibus Aonidum paratis.

Hæ sunt opes quas æquiparant minus
Phryea Colchi splendida vellera,
Vexere Iolcum in quæ Pelasga
Aesonides, Minyæq; puppi.

Tales opes non Alcinoi ruber
Fert hortus, aut fons Lydius, aut Tagus
Auro fluens, quales auitam
In patriam vehis hoc recessu.

Iam plaudat omnis Pannonidum chorus,
Plaudatq; Mater, plangere desinat
Ecclesia, auctum quod remittit
Leucoris hinc sibi ritè Nutrix.

Quæ non Sabæis muneribus, neque
Gazis amœnis Hesperidum, neque
Rebus caducis te beauit,
Alcinoi nitidisue pomis.

Longe sed istis splendidioribus,
Quæ sunt ab altis sedibus ætheris
Delata, quorum non inanis
Gloria, nec violatur æuo.

C iij

O iam

O iam beatus, terq; quaterq;, vir
 O IANÉ sacris chare penatibus:
 Dignastiâra; dotibus quod
 His patrios repetis penates.
 Qui castra cum non vltima coelica
 Sis persecutus Palladis: inclyta
 En turba Musarum precatur
 Omnia fausta tibi hinc ituro.
 Visurus oras tu patrias procul,
 Linqvis Lycei docta palatia:
 Hoc ô secundet omine, oro,
 Christus iter comes, Angeliq;,
 Grateretur ut sic mox reduci pia
 Materq; semper iam faueat Deus:
 Vt tu Iuuentæ Patriæq;
 Commoda mille feras abunde.

ALIVD.

IANÉ, mihi, & Musis nimium dilecte Ciani,
 Magne vir, ingenio dexter, & arte potens.
 Cum properes patria, celebri rediturus ab urbe
 Leucoris, optata luce videre focos:
 Te precibus sequor ipse meis, te pectore puro
 Concomitor, patrios donec adibis agros.
 Hic tu Thespiadum celebres studiosior hortos
 Lustrasti ingenij dexteritate tui:
 Hic quoq; dum sacro reficis tua labra lepore;
 Interea tacite quarta recurrit hyems.
 I felix igitur, quo te vocat ardua virtus,
 Et studijs patriam perge levare tuis:
 I decus eximium, patriosq; revise penates;
 I: Deus esto tua duxq; comesq; via,

Et tibi

Et tibi pro votis felix iter omnia reddant,
 Mons, sylva, vallis, flumina, terra, polus.
 En tibi gratatur reduci dulcissima Mater.
 Gratantur docti, te redeunte, viri:
 Quin Emericus item Princeps latatur alumna
 Te, qui Forgacidum nobile nomen habet.
 Qui quoniam merito dignatur honore Camænas
 Excipiet vultu, te, scio, IANÉ, pio.
 Ergo bonis auibus felici & sydere perge,
 Et patriæ optatam, nam potes, affer opem.
 Candida, quod superest, dum me tibi fata reducent
 Sis memor oro mei, dulcis amice, Vale.

Nicolaus Tanko Debreccinus.

ALIVD.

IANÉ tuos linquens, doctas exculte per artes,
 Iam repetis patriæ, splendida tecta, domus?
 Quid properasse juvat? nondum tua provida virtus
 Est oneri nobis: quid properasse juvat?
 Cur magis hac artes te non remorantur in urbe
 Ingenuæ, & sanctæ Bellerophontis opes?
 Hic potius maneat, præclaros percipe fructus,
 Quos tibi cultori magnus Apollo dabit.
 Sed benè Musarum donis ditatus abibis:
 Et repetis patrij dulcia rura soli.
 Tutus eas, redeasq; domum, salvosq; propinquos
 Repperias, nullo te remorante malo.
 Omine felici superi comitentur euntem:
 Sit comes & Christus, quo duce tutus eris.

Duxit

Duxit ut ad patrias redeuntem fortiter dras,
Isaciden custos Angelus ipse Dei.
Sic quoq; Pannonicasidem te ducat ad oras,
Felix, ut tanto præside salvus eas.
Æolus includat furiosos turbine ventos,
Vt placidè longum perficiatur iter.
Tu quoq; fusor aquæ pluvias compesce madentes,
Ne ruat effusa turbidus imber aqua.
Vade, vale, salvosq; tuos invise propinquos,
Et nostri maneat semper imago tibi.
Tasnadi ut possit tot claros inter amicos
Postremum saltem sustinuisse locum.
Et si qui quid agam forsan sermone requirent;
Hos salvos omnes esse jubeto; Vale.

Michaël R. Tasnadius.

A L I V D.

Opposito patriam servant qui corpore, quiq;
Innumeris certant condecorare modis,
Ultima non illis debetur gratia lausq;
Nec pia mens illis justa trophæa negat:
Corporis, ast anima quantò præstantia maior,
Tartareus quantò savior ille Deus.
Tantò, quos anima tangit custodia, certè
Et labor, & merito gloria maior erit.
Hac tu sollicito dum volvis pectore, dumq;
Cura hominis potior dulcis I A N E movet.
Quò magis instructus committas prælia miles,
Leucorea sospes figis in urbe pedes:
Et jam tempus adest, contrà quo immane furentem
Hostem, cara tuam patria poscit opem.

I celer

h. a. p. r. d.